

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Vilmos császár*

Forrás: *Pesti napló*

Bp.
(Hely)

1917 ~~X~~ 21
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

1917

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

✓ Vilmos császár egy órát töltött Budapesten

Szerdán délután egy órát Budapesten töltött Vilmos császár és ezt a rövid itt tartózkodását felhasználta arra, hogy körülautózzék a városban, amelyet husz év előtt látott utoljára. Ünnepléses fogadtatás, zászlódisz, küldöttség és díszszázad nem volt, a németek császára inkognitóban érkezett és a közönség is csak a rendőrségnek a pályaudvar környékén, valamint a Vár és a Margitsziget felé vezető utvonalon foganosított készülődéseiből tudta meg, hogy magas vendége van Budapestnek. A Berliini-téren, a Vilmos császár-uton, Teréz-köruton és Andrássy-uton rövidesen hatalmas tömeg verődött össze, várta a császárt.

A különvonat néhány perccel öt óra után futott be a nyugati pályaudvaron. Miután nem volt hivatalos fogadtatás, a perronon a kormányt senki sem képviselte s csupán Fürstenberg herceg német főkonzul, Tolnay Kornél Máv. igazgató, államtitkár, Jekel Péter miniszteri tanácsos, Sándor László főkapitány, Jeszenszky és Andrejka rendőrtanácsosok és több rendőrszűrtisztelő jelent meg.

Alig hogy a vonat megállott, a német császár, aki szürke táborig uniformisban volt, leszállott s a lépcsők alján álló Fürstenberg főkonzul felé tartott s néhány szívélyes szót váltott vele. A főkonzul azután bemutatta a császárnak a megjelent urakat, mire őfelsége ama óhajának adott kifejezést, hogy szeretne a városban kissé szétnézni. Azonnal nyitott katonai autó állott elő, a császár a főkonzullal beleült s a menet, amelyet a főkapitány autója nyitott meg, elindult. Először a Lipót-köruton és Margit-hidon át a Margitszigetre mentek. Az autó felment a Nagyszállóig, majd megfordult és Budára menve a Bécsi kapun keresztül a Várba haladt. Innen a Szent György-téren, Albrecht-uton, Lánchidon, Fürdő-utcán, Andrássy-uton és Teréz-köruton végig a császár

visszatért a nyugati pályaudvarra. Harmincöt percig tartott a sétaautózás, amely végig teljes inkognitóban folyt le, csupán a Teréz-köruton várakozók egy kis tömege ismerte fel és éljenezte lelkesen a németek császáriját.

Miután közben Vilmos császár azt az óhaját fejezte ki, hogy szeretne Wekerle Sándor miniszterelnökkel is beszélni, azonnal értesítették Wekerlét, aki már ott volt a pályaudvar perronján, amikor oda a német császár visszaérkezett. A császár az udvari várrótermen keresztül kísietelt a perronra és a miniszterelnököt, mint régi ismerősét, a legszívélyesebben üdvözölte. Körülbelül tíz percig beszélt a császár a miniszterelnökkel, sőtálva és derüsen gesztikulálva. Hat óra után a császár, aki jobb kezében marsallbotját szorongatta, elbucszott Wekerlétől. A császár ezután újra néhány szót váltott a fogadására megjelent urakkal és a német pályaudvari kirendeltség parancsnokával és kijelentette a főkapitánynak, hogy a főváros, — amióta ő utoljára itt járt — roppantul fejlődött. Azután a közegészségügyi és élelmezési viszonyok iránt érdeklődött még behatóan, majd teljes megelégedését fejezte ki a látottak fölött. Hét óra volt, amikor a császár újra szalonkocsijába szállt s a vonat lassan kigördült. Vilmos császár ott állott az ajtóban és mosolyogva szalutált.

os háziyomdaja 1919.